

Blossy

Nr 3 • januari - juli 2026

Ons eigen magazine vol verhalen over kindontwikkeling

Geloof in
de kracht
van samen

Familieschool
In één doorgaande
lijn van peuter
naar puber

Ben van der Hilst:
“TAO: de knop om voor
meer werkplezier”

Reggio Emilia: Elk kind is bekwaam,
creatief, krachtig en intelligent

Column Karel Wolf
**Geen stikstof maar
zuurstof in het onderwijs**

Remco Prast en Jeanette de Jong

Geloof in de kracht van samen

In deze derde editie van Blossy richten we de spotlight wat meer naar binnen. We delen verhalen over onze kampvuurgesprekken: momenten waarop collega's uit opvang en onderwijs samen met ons, het CvB, in gesprek gaan. Rondom het symbolische vuur ontstaat een open en veilige sfeer, waarin alles gezegd kan worden en waar luisteren net zo belangrijk is als spreken. Deze ontmoetingen houden ons scherp, verbinden ons met elkaar en brengen ideeën tot leven die Blossie verder helpen.

In dit nummer lees je zes portretten van collega's die vertellen wat de gesprekken voor hen betekenen. Soms gaat het over iets praktisch, soms over een groot ideaal. Steeds weer blijkt dat door écht naar elkaar te luisteren, nieuwe perspectieven ontstaan. En het mooiste: er wordt iets gedaan met de inbreng van onze professionals.

Daarnaast nemen we je mee in een groot artikel met externe deskundigen Ben van der Hilst,

Lotteke de Kruijff en Chris de Jager. Zij laten zien hoe een teamgecentreerde arbeidsorganisatie onze professionals in hun kracht zet. Bij de Familieschool zien we nu al hoe dit in de praktijk vorm krijgt. Ook lees je hoe we in labs met elkaar de verdieping zoeken om het elke dag een beetje beter te doen voor onze kinderen, en wat we de afgelopen jaren van Reggio Emilia hebben geleerd en toepassen in de dagelijkse praktijk.

Wij geloven dat Blossie sterker wordt door het gesprek met elkaar te blijven voeren. Verbinding ontstaat niet vanzelf, die moeten we actief zoeken. Of dat nu rond een kampvuur is, in een lab of in een teamvergadering: alleen samen ontdekken we nieuwe wegen.

Laten we elkaar blijven opzoeken, elkaar bevragen en inspireren. Want zo bouwen we aan een Blossie waar iedereen tot zijn recht komt en ieder kind de kans krijgt zich optimaal te ontwikkelen.

Onze hele strategie lezen? Ga naar www.blosse.nl/visie

Inhoud

7 Geloof in de kracht van samen

6 collega's van Blossie die vertellen over de mooie voorbeelden op onze locaties.

14 Kidsexpeditie

Kinderen kunnen heel precies aangeven wat zij nodig hebben om tot brede ontwikkeling te komen.

16 Blossie in getallen

17 Column Geen stikstof maar zuurstof in het onderwijs

18 Interview TAO De knop om voor meer werkplezier

24 Reggio Emilia Implementatie op locatie van Reggio Emilia-inspiratie

Blos cast

29

29 Bloscast

Onze eigen podcast met elke maand een gesprek over onderwerpen die raken aan onze missie of de actualiteit.

30 Onze oorsprong

31 Column onze oorsprong Een systemische blik op de wortels van Blossie

32 Geraakt en geïnspireerd

Na een inspirerende lezing of workshop kijk je soms net even anders naar je werk.

36 In één doorgaande lijn van peuter naar puber

Ontwikkeling staat altijd centraal op de Familieschool, zowel in vakmanschap als voor de kinderen.

41 Column Van ongemak naar trots

42 Kalender 2026 Inspiratie en gemeen- schapszin bij Blossie

43 **Werken in labs**
Samenwerken aan nieuwe inzichten en ideeën die het onderwijs en de opvang elke dag een beetje beter maken.

48

48 **Huisvesting binnen Blosse staat als een huis**

51 **Schuurpapier**

52 **Puzzel
Cryptogram**

51

53 **Rondvraag
Vraag het de Blosseraad**

54 **Tot slot: RvT
Met frisse blik(ken)
toezicht houden**

54

Geloof in de kracht van samen

De kracht van écht contact staat centraal in onze organisatie.

Daarom voert het College van Bestuur al een aantal jaren kampvuurgesprekken: laagdrempelige bijeenkomsten waar collega's in een ontspannen sfeer samenkomen om ervaringen te delen en toekomstplannen te bespreken.

Deze gesprekken bieden ruimte voor openheid, inspiratie en verbinding. En dat er geen agenda en actiepuntenlijst is, voelt soms wat gek. Wat gebeurt er dan eigenlijk met hetgeen is besproken? Maar ook zonder notulen, maken we Blosse beter.

Op de volgende pagina's delen een aantal collega's hun ervaringen met het kampvuurgesprek.

Het is een veilige setting om eerlijk en kritisch te zijn

“Het kampvuurgesprek waar ik naartoe was, ging over community-building. Mijn collega's en ik hebben direct aangegeven dat we bij De Komeet moeite hebben met de stap die daar nog vóór komt”, vertelt Amber Kop, assistent-manager kinderopvang bij De Komeet.

Veel Blosse-locaties functioneren als kindcentrum - waarin opvang en onderwijs verbonden zijn. “Daar zijn wij nog niet”, vervolgt Amber. “Er is een samenwerking met Reflector, maar het is een uitdaging om samen één kindcentrum te vormen. Tijdens het kampvuurgesprek konden we open over onze ervaringen vertellen;

het is een veilige setting om eerlijk en kritisch te zijn.”

“Het kampvuurgesprek was gezellig. De sfeer was ontspannen. Het is waardevol om met Remco en Jeanette te praten en hun kijk op kwesties te horen. Maar ook met collega's van andere Blosse-locaties sparren is bijzonder - we hadden elkaar nog nooit gezien, maar konden direct alles met elkaar delen. Wel miste ik na afloop een terugkoppeling, dat zou ik waardevol vinden!”

Amber Kop
Assistent-manager kinderopvang - De Komeet

Als je ergens tegenaan loopt, heeft een collega vaak al een oplossing

“Op deze manier sparren met collega's van andere kindcentra, doen we veel te weinig”, aldus Danny Gouda, leerkracht van groep 8 op De Zevensprong, over het kampvuurgesprek. “Vaak heeft een collega binnen Blosse al een oplossing voor waar jij tegenaan loopt en vice versa. Door tips te delen hoef je niet steeds zelf het wiel uit te vinden.”

“Tijdens het kampvuurgesprek bleek weer eens dat Blosse een horizontale organisatie is”, vervolgt Danny. “Iedereen was ontspannen en durfde eerlijk te zijn en aan te kaarten waar ruimte voor verbetering is. Ik voelde dat ik alles mocht zeggen -

en dat Remco en Jeanette onze feedback serieus nemen en tot actie overgaan als dat nodig is.”

“Ook persoonlijk was het kampvuurgesprek voor mij van grote waarde. Ik heb ambities om door te groeien naar het directeurschap. Daarom vind ik bijeenkomsten met bestuurders en collega's van andere kindcentra extra interessant. Een kijkje in de spreekwoordelijke keuken bij Blosse-locaties lijkt me geweldig.”

Danny Gouda
Leerkracht - De Zevensprong

Op deze manier in gesprek gaan houdt ons allemaal scherp

“Tijdens het kampvuorgesprek was er een open, ongedwongen sfeer”, vertelt Ilse Dekker, leerkracht bij de kleuters op de Sint Jan.

“Iedereen voelde zich veilig en vrij om zijn of haar mening te geven over de onderwerpen die aan bod kwamen.”

“Wat ik mooi vind, is dat Jeanette en Remco écht naar iedereen luisteren. Zo heb ik aangegeven dat ik in de lezingen van externen op het servicebureau ‘het jonge kind’ mis in de onderwerpen”, vervolgt Ilse. “Tot mijn grote verrassing zag ik dat er in februari een lezing is gepland van Helma Brouwers,

de spreker die ik tijdens het kampvuorgesprek heb aangedragen. Fijn dat er iets is gedaan met mijn input!”

“Het gesprek heeft mij ook aan het denken gezet. Er was een onderwerp waar ik een andere mening over had dan de rest. Maar door hun argumenten ben ik het op een andere manier gaan bekijken. Dat is waardevol: op deze manier in gesprek gaan met het bestuur en collega’s houdt ons allemaal scherp.”

Ilse Dekker
Leerkracht - Sint Jan

We hebben alle belemmeringen de hele avond geparkeerd

‘Als alles kon - en te weinig geld, tijd of leerkrachten geen problemen vormen - wat zou je dan willen voor de kinderen?’ Dat was de centrale vraag tijdens het kampvuorgesprek waarbij Petra Groot, leerkracht in groep 5/6 op Het Klimduin, aanwezig was. “We hebben alle belemmeringen de hele avond geparkeerd.”

“Stiekem denk ik bij nieuwe ideeën en manieren van werken direct na over de praktische haalbaarheid”, geeft Petra toe. “Dan zie ik vooral de eventuele beren op de weg. Maar tijdens het kampvuorgesprek gingen we ‘los’ met ideaalbeelden. Het was

voor mij heel goed en ontzettend leuk om met collega’s van verschillende kindcentra te brainstormen. We konden allemaal tijdelijk alle ‘ja, maars’ van ons afschudden.”

Zo heeft de groep gefantaseerd over hoe het zou zijn als de basisschool negen jaar duurde. “Dat leek ons heerlijk. Als we een jaar langer de tijd hebben voor hetzelfde curriculum, zou er meer ruimte zijn voor creativiteit, natuuronderwijs en praktische projecten. Kortom: we hebben een prachtige utopie gecreëerd.”

Petra Groot
Leerkracht - Het Klimduin

A portrait of Leon van der Schoor, a young man with curly brown hair and a light beard, wearing a light green sweater. He is smiling and standing outdoors with a blurred background of trees and people.

We beseften weer even hoe belangrijk wij zijn voor de kinderen

“Twee dingen zijn mij bijgebleven van het kampvuorgesprek”, vertelt Leon van der Schoor, leerkracht in groep 7 op De Vlindertuin. “Ten eerste het feit dat Blossie een fijne, ‘platte’ organisatie is waarin alle meningen ertoe doen en je grapjes kunt maken met bestuurders. Ten tweede dat we ons bij een goed idee niet moeten laten tegenhouden door beren op de weg.”

“Met name dat laatste kwam tijdens onze avond veel ter sprake. Remco en Jeanette hebben ons op het hart gedrukt dat we goede ideeën juist moeten visualiseren

en uitwerken en bij hen mogen aankloppen als we hulp nodig hebben in de uitvoering.”

“Ook hebben we het gehad over het verschil dat we als professionals in opvang en onderwijs (kunnen) maken. Soms voelt het in de huidige maatschappij als een druppel op een gloeiende plaat. Omdat er zoveel moet, vergeten we soms dat wij een grote rol spelen in het leven van kinderen - maar na het kampvuorgesprek beseften we weer hoe belangrijk wij voor ze zijn.”

Leon van der Schoor
Leerkracht - De Vlindertuin

A portrait of Daphne Schaak-van Dijk, a woman with blonde hair and glasses, wearing a purple blazer over a black top. She is smiling and standing outdoors with a blurred background of trees and people.

Het moedigt je aan te reflecteren op je eigen handelen

“We kwamen in een mooie discussie terecht tijdens het kampvuorgesprek. Die veiligheid was er: iedereen durfde zich te uiten en dat is heel waardevol,” vertelt Daphne Schaak-van Dijk, leerkracht van groep 7 op de Benedictus.

“In gesprek met collega’s van verschillende locaties deelden we ervaringen en ideeën aan de hand van vragen als ‘Wat belemmert ons in de praktijk?’ en ‘Wat helpt ons vooruit?’ Daarnaast kwam vakmanschap aan bod - en hoe we elkaar als professionals versterken. Het was interessant om ieders visie hierop te horen. Je leert van elkaar én wordt

uitgedaagd om te reflecteren op je eigen handelen.”

“We spraken ook over het belang van écht contact met elk kind in de groep. Luisteren naar wat hen bezighoudt is inspirerend en zorgt ervoor dat zij zich gehoord voelen. Het is verrassend wat kinderen vertellen als je de tijd neemt. Zeker bij opvallend gedrag kan zo’n gesprek een wereld openen. Achter dat gedrag schuilt vaak een verhaal en dáár zit de sleutel tot verandering.”

Daphne Schaak-van Dijk
Leerkracht - Benedictus

Kidsexpeditie

Vier keer per jaar komen twee à drie kinderen per locatie naar het servicebureau om samen na te denken over hun ideale ontwikkelomgeving. Kinderen kunnen heel precies aangeven wat zij nodig hebben om tot brede ontwikkeling te komen. We hebben hiernaar te luisteren en dat doen we ook.

Tijdens de eerste bijeenkomst in het schooljaar 2025-2026 spraken we met kinderen over wat helpt om je prettig en veilig te voelen op school — want pas dan kun je echt leren. Ze vertelden open over momenten waarop dat niet zo is, en dachten mee over wat een veilige leeromgeving is. De volgende keer onderzoeken we samen hoe we dat op elk kindcentrum kunnen creëren.

“Als je bij een groep hoort, voel je je veiliger. Als er een kind uit een ander land in de groep komt is het handig als de andere kinderen ook meer leren over dat vaderland, want vergeten is niet de oplossing.”

Jill, Aurora, Sem & Puck
(De Vaart en De Kiem)

“Een veilige omgeving is dat je vrienden om je heen hebt; dat iedereen dezelfde rechten krijgt; dat je niet lacht om andermans fouten.”

Wes, Mila, Sara, Nora, Vera, Jenn,
Anna, Ilayda (Willibrord, De Zeppelin,
De Hoge Ven en De Hoge Akker)

Akkoord?

“Ik voel me veilig als ik met mensen ben die ik vertrouw en goed ken, als we respect hebben voor elkaar en luisteren naar elkaar.”

Sophie, Iman, Tinus, Thirza, Rani
(Het Klimduin en Reflector)

Bij Blossse

doen we dagelijks ons best voor

10.000
kinderen

zijn er ruim

1.300
professionals

verbonden aan Blossse

zijn

26 van de 28
locaties

een kindcentrum met aanbod
opvang en onderwijs onder Blossse

staan we voor

100%

achter de plannen
voor kosteloze
kinderopvang

hebben we in ons College
van Bestuur met Jeanette
en Remco ruim

70 jaar

ervaring in onderwijs,
kinderopvang en zorg.

deze locaties staan in 5 gemeenten

is er inmiddels zo'n

160 kilo
drop

weggesnoept uit de droppot op
de kamer van het College van
Bestuur, maar het leverde wel
heel verbindende gesprekjes op!

verzorgen we een warme
overdracht naar

44 scholen

voor middelbaar onderwijs in de regio

zijn we aan-
gesloten bij

2
werkgeversorganisaties:
de Branchevereniging Maatschappelijke
Kinderopvang en de PO raad

leveren we jaarlijks met zo'n

5 artikelen

in vak- en opiniebladen een bijdrage aan de
landelijke discussie over kindontwikkeling

is ons bestuur al ruim

4 jaar

actief als bestuurder in het
Landelijk Expertise Centrum
Jonge Kind

en levert zij al meer dan

3 jaar

een bijdrage aan de **Programma-
commissie onderwijsachterstanden**
en gelijke kansen van het NRO

leveren we een
actieve bijdrage aan

2 landelijke lobby's

in Leve het Onderwijs! en de Vereniging Netwerk Kindcentra

hebben we ons met

38 schoolbesturen

over het opleiden van leerkrachten verenigd in **Noorderwijs**

draagt ons bestuur bij aan Playing for Succes
Alkmaar voor een naschools programma voor zo'n

64 kinderen

van Blossse die (tijdelijk) om sociaal emotionele
redenen niet optimaal kunnen presteren

Dit beeld is met ai
breder gemaakt.

Akkoord?

Column

Geen stikstof maar zuurstof in het onderwijs

Het onderwijs heeft een hardnekkig probleem. Dat probleem heet 'de eindtoets'. De daaraan gekoppelde te vroege selectie van leerlingen remt de ontwikkeling van het onderwijs en schaadt uiteindelijk de kansen van kinderen.

Toen ik zelf op de lagere school zat, was er ook een eindtoets, maar die speelde nauwelijks een rol. Als startende leerkracht was de toets slechts één van de vele gegevensbronnen die je gebruikte om het kind en zijn ontwikkeling goed in beeld te krijgen. En dat was waardevol, juist omdat het je eigen, soms gekleurde, bril nuanceerde.

Als beginnend directeur maakte ik kennis met opbrengstgericht werken. Daar was ik positief over: kritisch en optimistisch kijken naar wat je doet en hoe het beter kan. Dat doen we op De Zonnewijzer nog steeds. Maar met de jaren is de onderwijsrealiteit veranderd. De eindtoets werd steeds belangrijker en daarmee groeide ook de angst voor het oordeel. Resultaten werden belangrijker dan het proces. En die gevolgen hebben we te lang geaccepteerd. We leverden stukjes van ons vakmanschap in, zolang de cijfers maar goed waren.

Ondertussen ontstond er een bloeiende bijles-industrie (hoe zit het met kansengelijkheid?), versmalde het curriculum (hoe is het eigenlijk met muziekonderwijs?), nam de prestatiedruk toe voor zowel leerlingen als scholen (en wat doet dat met hun mentale gezondheid?) en werd het aannamebeleid in het vervolgonderwijs steeds selectiever (hoe inclusief zijn we echt?).

Wat we nu doen is vergelijkbaar met het stikstof-probleem: we weten dat het schadelijk is en tóch gaan we ermee door. Het is tijd om onze verantwoordelijkheid te nemen. Dat begint bij vertrouwen. Vertrouwen in onze leerlingen. In onszelf als onderwijs-professionals. En dat betekent: stoppen met de eind-toets in de huidige vorm en investeren in een goed alternatief. Laten we de regie terugpakken.

Karel Wolf
directeur
De Zonnewijzer

TAO: de knop om voor meer werkplezier

Collectieve en morele verantwoordelijkheid
voor onze kindontwikkeling

De experts van het Kenniscentrum Het Leren Organiseren over sturen op de kwaliteit van kindontwikkeling en het verhogen van de wendbaarheid van de arbeidsorganisatie.

Blosse moedigt experimenteren, proberen en leren aan - niet alleen voor de kinderen, maar ook voor onszelf. Omdat we werken vanuit vertrouwen, kunnen medewerkers de regie over hun vakmanschap krijgen én behouden. Dan is het wel belangrijk dat de arbeidsorganisatie zó is ingericht dat wij dit mogelijk maken. Een manier waarop dat kan, is met behulp van TAO (teamgerichte arbeidsorganisatie). En daar gaan we de komende jaren mee aan de slag.

Maar wat is dan die TAO? Hoe kan dat eruitzien op onze locaties? Om die vragen te beantwoorden, gingen we om tafel met het brein achter TAO, onderzoeker Ben van der Hilst, en Lotteke de Kruijff en Chris de Jager, TAO-adviseurs die organisaties begeleiden bij implementatie in de praktijk.

TAO in een notendop

“TAO is een manier van werken waarbij leerkrachten en pedagogisch professionals in teams een paar jaar lang rondom een groep kinderen georganiseerd zijn”, legt Ben uit. “Denk aan vijf professionals die zorg dragen voor honderd kinderen en collectieve verantwoordelijkheid nemen voor de ontwikkeling van ieder kind in

deze groep. Zowel binnen opvang als in het onderwijs kun je nog steeds je eigen groep hebben, maar er is sprake van collectieve verantwoordelijkheid voor een groter geheel, zodat professionals met elkaar meedenken over de ontwikkeling van die kinderen in brede zin. Daarbij zet elke professional diens talenten en competenties optimaal in voor de hele groep en dat leidt tot kwaliteitsverhoging van het ontwikkelingsgerichte aanbod. Andere voordelen van teamgericht werken zijn meer innovatief vermogen en wendbaarheid in de organisatie.”

Ben implementeerde deze manier van werken onder andere als rector op een middelbare school en ➤

ontdekte dat er nauwelijks literatuur was over deze organisatie-structuur. Hij besloot het te onderzoeken en promoveerde in 2019 op zijn proefschrift 'Sturen op kwaliteit, wendbaarheid en werkplezier'. Die titel viel niet uit de lucht. "Wat mij opvalt, is dat het werkplezier op scholen enorm toeneemt als professionals intensief in teams samenwerken", vertelt Ben.

"Waar het de afgelopen decennia jaar in mijn ogen is 'misgegaan', is dat er in het onderwijs termen uit het bedrijfsleven zijn geïntroduceerd - dat er bijvoorbeeld gepraat werd over 'management' in plaats van 'leiderschap' - en dat schoolleiders zijn opgeleid om aan te sturen en te controleren. Zij maken de plannen, die worden uitgerold in de school - en iedereen moet erin mee.

Medezeggenschapsraden zijn opgericht om professionals te beschermen tegen het 'kwade' denken en handelen van bestuurders. Dit proces van de-professionalisering heeft een negatief effect gehad op leerkrachten en pedagogisch professionals, omdat zij geen autonomie meer hadden in hun vak."

Hadden, volgens Ben. Want: er is een ommekeer in gang gezet die steeds meer onderwijsorganisaties omarmen. "Als je de arbeidsorganisatie zo inricht dat professionals in teams collectief verantwoordelijk zijn voor zowel de inhoud van het aanbod als voor een grotere groep kinderen (in plaats van alleen voor hun eigen groep), levert dit vele voordelen op."

"Wat mij opvalt, is dat het werkplezier enorm toeneemt als professionals intensief in teams samenwerken."

"Kindcentra die werken met het TAO-model en dit in hun vacatures zetten, trekken sneller nieuw personeel aan - dat vervolgens langer blijft."

Van denken naar doen

Er is een paradox bij het omarmen van de teamgerichte arbeidsorganisatie. "Als organisatie moet je een keer de knop omzetten om zo te kunnen werken - en dat is een keuze die gemaakt en begeleid wordt door het bestuur, directeuren en andere leidinggevendenden", licht Lotteke toe. "Het kan voor leerkrachten of pedagogisch professionals daarom voelen als iets dat hen wordt opgelegd, terwijl het juist gericht is op het teruggeven van hun vakmanschap."

"TAO is een middel - niet een doel op zich. Het is een manier van kijken naar de organisatie, waarbij je onderscheid maakt tussen de inhoud en de arbeidsorganisatie. De opdracht is om de arbeidsorganisatie zo in te richten dat samenwerken en gedeelde verantwoordelijkheid de uitgangspunten zijn, waardoor je de verantwoordelijkheid voor de inhoudelijke keuzes aan de professionals kunt laten."

"Zodra je als organisatie het doel van het TAO-model voor ogen hebt, ga je samen nadenken over het ontwerp dat voor jullie werkt", vult Chris aan. "Binnen Blossie is dat voor de organisatie als geheel én voor alle kindcentra afzonderlijk. Denk aan arbeidsorganisatievragen als: Hoeveel teams creëer je en hoe pak je dat aan? Hoe begeleiden de teams de groepen kinderen? Hoe gaat de overlegstructuur eruitzien? Hoe ondersteunt een groep leidinggevendenden de kindcentra in hun cluster?"

Personeel aantrekken

Chris en Lotteke helpen organisaties om werken volgens het TAO-model te implementeren. "Over het algemeen wordt er door de meeste mensen heel enthousiast op gereageerd", vertelt Lotteke. "Maar aan het begin zien we soms ook wat weerstand - vooral bij leerkrachten die al wat langer in het vak zitten. Zij voelen aanvankelijk niet de behoefte om in teams te werken,

maar vaak is dat juist de groep die helemaal AAN gaat zodra ze beseffen dat zij hun vakmanschap terugkrijgen."

"Wat we ook vaak zien, is dat het makkelijker is om personeel aan te trekken en te behouden", vervolgt Chris. "Veel mensen werken graag samen met anderen en als je op een kindcentrum terechtkomt waar de arbeidsorganisatie heel 'hokkerig' is en je in principe alleen voor de klas staat, voelen professionals zich soms erg op zichzelf aangewezen. Kindcentra die werken met het TAO-model en dit in hun vacatures zetten, trekken sneller nieuw personeel aan - dat vervolgens langer blijft."

Want, wat Lotteke, Chris en Ben ook hebben gezien, is dat starters in het onderwijs een zachtere landing maken. "Op dit moment stoppen veel starters in het onderwijs binnen vijf jaar weer met hun beroep omdat ze zich eenzaam voelen, ➤

veel administratief werk moeten doen en hun ei niet kwijt kunnen in hun werk vanwege de gevestigde orde die nieuwe ideeën afketst”, licht Ben toe. “Wat hen tegenstaat is dus niet de inhoud van het beroep, maar de manier van werken. Als je de arbeidsorganisatie inricht volgens het TAO-model, komen ook de enthousiaste, startende professionals goed tot hun recht omdat ze creatief mogen zijn en zich kunnen optrekken aan hun collega’s.”

Collectieve morele verantwoordelijkheid

Waarom gaan ook de kindcentra binnen Blosse werken in clusters? “Heel simpel eigenlijk: we willen leerkrachten en pedagogisch professionals hun vak teruggeven”, aldus Jeanette. “We geloven dat

dit leidt tot de voordelen die Ben benoemt: kwaliteitsverhoging van opvang en onderwijs dankzij collectieve morele verantwoordelijkheid en optimale inzet van ieders kwaliteiten en meer werkplezier voor iedereen binnen Blosse.”

Remco vult aan: “We vinden het belangrijk dat professionals zelf weer invulling kunnen geven aan hoe zij kinderen begeleiden in hun ontwikkeling. Uiteraard moet het aan eisen voldoen vanuit de wet- en regelgeving, maar binnen dat speelveld krijgen professionals weer de vrijheid om daar samen met de collega’s in hun team invulling aan te geven en de bevoegdheid om keuzes te maken. We willen minder nadruk leggen op protocollen en methodes en meer op de kwaliteiten van ons personeel. Zo kunnen we het onderwijs en opvang beter afstemmen op de behoeften van de kinderen in de groep. Doordat professionals samenwerken aan kindontwikkeling denken wij dat het belangrijke thema’s als inclusie en de overgang van opvang naar onderwijs makkelijker maakt.”

“Er is straks een veel groter spectrum competenties beschikbaar voor de kinderen binnen Blosse”, vervolgt Jeanette. “In een team heb je bijvoorbeeld iemand die rekenkundig sterk is, een leerkracht met een talenknobbel, een pedagogisch professional met passie voor de natuur, een muzikaal talent en een techneut

die kinderen leert om met hun handen dingen te maken. Dat is in onze ogen de essentie van het onderwijs en opvang: dat je als kind onder de juiste begeleiding ontdekt waar je interesses en talenten liggen.”

Op volle kracht naar vakmanschap

“Dit raakt leerkrachten en pedagogisch professionals in hun kern: het boort een intrinsieke motivatie aan”, stelt Jeanette. “Je doet allemaal voor de kinderen, maar op veel scholen is er nu nog een structuur van één leerkracht voor de klas die een programma afdraait ‘omdat het nu eenmaal zo moet’. In teams opereren maakt werken in kindcentra minder eenzaam en er is ruimte om jouw vakmanschap te ontwikkelen. En, heel belangrijk; in een team leren startende professionals van de ervaren garde - maar zeker ook andersom.”

Ben benadrukt dat het TAO-model niet betekent dat de werkdruk daalt, wat sommige teams lijken te denken. “Sterker nog; de intellectuele belasting neemt toe. Maar de energiegelovende factoren nemen óók toe. Omdat je samen plannen maakt en de verantwoordelijkheid draagt, heb je steun bij elkaar. Je kunt altijd je creativiteit kwijt in je werk en nieuwe dingen bedenken waar je samen enthousiast over bent. Als dat vervolgens een groot

“Waarschijnlijk gaat het aan het begin hier en daar schuren, maar wij hebben er alle vertrouwen in dat we dit binnen Blosse kunnen.”

succes is, geeft dat je als team een enorme boost.”

Blosse: vooruitkijken naar TAO

“We starten dit schooljaar met directieclusters en vanaf schooljaar 26/27 zetten we de stap naar alle Blosse-locaties”, vertelt Remco. “Een aantal locaties zet nu al de eerste stappen en dat gaat heel goed. Wij hebben er vertrouwen in dat teamgericht werken past

binnen onze huidige cultuur. Waarschijnlijk gaat het aan het begin hier en daar schuren, maar wij hebben er alle vertrouwen in dat we dit binnen Blosse kunnen.”

“Uiteraard blijven we op alle kindcentra continu goed reflecteren op het proces en de resultaten. Het is een uitdaging voor iedereen binnen Blosse, maar wij weten zeker dat het heel veel mooie

dingen gaat opleveren. Het vereist flexibiliteit van iedereen, maar we blijven reflecteren, evalueren en leren. Fouten maken moed - met een d. Als we allemaal een flinke portie lef tonen, gaat dit op alle Blosse-locaties hele mooie dingen opleveren.” ●

Meegenomen De Reggio Emilia benadering bij Blossse uit Italië

Kartonnen doos? Kermisattractie. Houten blokje? Flesje nagellak.
Implementatie op locatie van Reggio Emilia-inspiratie

Volgens de Reggio Emilia-benadering is elk kind bekwaam, creatief, krachtig en intelligent. Kinderen zijn sociale wezens die vanaf de geboorte op zoek zijn naar communicatie en interactie met anderen en de wereld om hen heen. En hoe dat in de praktijk gaat, ervoeren Jolijn Hartskeerl, Ingrid Leek en Maartje Verduin tijdens een Blossse reis naar het Italiaanse stadje.

“De baby’s zaten netjes in een kringetje op de grond en wachtten keurig op hun beurt om van een vork een hapje fruit te pakken. Ze waren rustig en heel ontspannen.”

“Ik dacht dat wij goed bezig waren, maar daar is het echt next level!”

Jolijn werkt op een verticale groep van 0-4 bij De Hoge Akker. Ze is het eens met haar collega’s en voegt toe: “Er was veel personeel aanwezig en dat zorgt er natuurlijk voor dat ze het op die manier kunnen aanpakken. Trouwens, de hoeveelheid kosteloos materiaal dat ze tot hun beschikking hadden, was wel jaloersmakend! Ik dacht dat wij goed bezig waren, maar daar is het echt next level!” ➤

“De focus ligt op creativiteit. Daarnaast neemt ook de natuur een belangrijke plaats in, stimuleren we vindingrijkheid en werken we veel met materialen die nog geen duidelijk doel hebben” trapt Maartje, werkzaam op een verticale groep van 0-4 jaar bij Eigen Wijs, af. “Ze gingen in groepjes aan de slag met projecten en draaiden gedurende de dag een paar keer door. Er was veel structuur en dat straalde rust uit.” “Die structuur viel mij ook op. Dat vond ik indrukwekkend”, vult Ingrid aan, die op een babygroep bij De Groene Linde werkt.

En dan: zelf aan de slag

“Na de reis zaten onze hoofden vol met inspiratie”, vervolgt Ingrid. “We hebben een teamavond georganiseerd om te bespreken wat we zelf konden toepassen van de dingen die we hebben gezien. We hebben de hal en het atelier opnieuw ingericht en potjes neergezet met kosteloos materiaal zoals dopjes, schelpjes, veertjes, etc. wat uit alle hoeken naar ons toe komt.

“Wij merken ook dat de kinderen veel meer hun fantasie gebruiken bij materialen die allerlei dingen kunnen voorstellen.”

“Daarnaast hebben we dingen aangeschaft waar kinderen mee kunnen spelen zonder dat het echt iets voorstelt. Dit heet ‘open-eind-speelgoed’ en heeft geen opgelegd spelpatroon, zodat kinderen er hun eigen

draai aan kunnen geven. Een klein, gekleurd houten blokje werd voor een kindje in mijn groep laatst een ‘flesje nagellak’, dat ze bij mij opdoen. Leuk om te zien wat ze zelf bedenken met meer vrijheid in hun spel. De speelmaterialen liggen in lage kasten waar de kinderen zelf bij kunnen. En, heel belangrijk: we hebben als team afgesproken dat we onze kinderen minder sturen en meer observeren. Ik ga wel eens gewoon midden in de ruimte op de grond zitten en naar alle kinderen kijken. Ze mogen naar me toe komen, maar het hoeft niet.”

Maartje bevestigt de waarde hiervan. “Wij merken ook dat de kinderen veel meer hun fantasie gebruiken bij materialen die allerlei dingen kunnen voorstellen. We hebben een atelier op de groep met een beamer, zodat we meer met licht en natuur kunnen doen. We gaan ook vaker samen naar het bos om natuurlijke materialen te zoeken en te leren over de natuur. We willen meer thematische hoeken gaan creëren en we werken altijd met echte foto’s van dingen als we erover leren - zoals een vliegtuig of tractor - in plaats van tekeningen. Daarnaast laten we de kinderen een uurtje rusten op een matrasje, ook als ze niet echt meer slapen ‘s middags. Als ze willen, mag er een boekje of speelgoedje mee, maar ze mogen ook gewoon even lekker ‘chillen’. Voorheen gingen we maar door de hele dag. Dit is een heel ontspannen moment waar we allemaal van genieten.”

“Wij hebben ook met iedereen die naar Reggio Emilia is geweest, een presentatie gegeven”, vertelt Jolijn. “Het eerste dat we hebben uitgevoerd is een thema ‘rond’ dat ik daar heb gezien. Heel breed, en daarom ontzettend leuk. Ze waren dolenthousiast. We hebben balletjes gemaakt met klei en buiten lang gezocht naar alles wat rond was. Kinderen mochten ronde voorwerpen meenemen van thuis en we kwamen samen tot de ontdekking hoeveel dingen er rond waren. Maar we hebben vooral besproken om kinderen meer hun gang te laten gaan. Volwassenen halen kinderen te vaak uit hun fantasie, maar wij sturen nu ook veel minder.”

“Ze kunnen urenlang fröbelen met materialen en spelenderwijs ontdekken.”

Langer zoet

Hoe reageren de kinderen op deze aanpak?

“Wij merken dat ze langer zoet zijn”, vertelt Maartje. “Ze kunnen urenlang fröbelen met materialen en spelenderwijs ontdekken.”

Ook Ingrid ziet dit terug. “Kinderen spelen bewuster met elkaar samen. Hoe uitdagender de omgeving is, hoe leuker het onderzoeken wordt - zowel binnen als buiten.”

“Helemaal mee eens. Dat zien wij ook”, aldus Jolijn. “Laatst hadden we lege dozen over. Die leggen we dan uitnodigend in de ruimtes en zo gaan de kinderen er vanzelf iets mee bedenken. Toen er kermis was in het dorp, werd de doos uiteraard een draaimolen. Eén kindje ging erin zitten, een ander duwde de ‘kermisattractie’ vooruit. Mooi om de koppeling te zien tussen wat kinderen meemaken buiten de opvang en wat zij daar vervolgens hier mee doen. Dozen zijn sowieso een groot succes - die worden nog net niet verslonden!” ➤

Akkoord?

Kritische noot

Niet alles wat de drie pedagogisch professionals hebben gezien in Reggio Emilia, stemde hen positief.

“Wat ik me afvraag, is hoe authentiek kinderen kunnen ontdekken als er ook zoveel structuur is in de groepen en de kinderen lang stil moeten zitten. Ik vraag me af hoe ze die balans aanpakken, maar we waren er te kort om dat echt te zien”, legt Jolijn uit.

“Gelukkig zijn wij er vrij in om de prettige dingen over te nemen en de dingen waar we niet achter staan, in Reggio te laten.”

De andere twee knikken instemmend. “Het leek op bepaalde momenten inderdaad meer gestuurd dan ik voorafgaand aan ons bezoek had verwacht”, stelt Maartje. “Gelukkig zijn wij er vrij in om de prettige dingen over te nemen en de dingen waar we niet achter staan, in Reggio te laten.”

Kansen in de community

Een ander bekend onderdeel van Reggio Emilia is community-building - het samenwerken van scholen en kindcentra met de familie van de kinderen en bedrijven uit de buurt. De drie kindcentra waar Ingrid, Maartje en Jolijn werken, doen dit nog niet pro-actief. “We vragen ouders weleens om iets mee te nemen, maar we benaderen bedrijven niet zelf om te vragen of zij spullen over hebben”, aldus Ingrid.

Maartje grijnst en knikt. “Herkenbaar! Daar ligt voor ons ook nog een ambitie. Er zijn ongetwijfeld bedrijven die spullen wegdoen waar wij op de kindcentra hele toffe dingen mee kunnen doen. Die contacten willen we dit schooljaar leggen.”

“Dat geldt ook voor ons”, geeft Jolijn toe. “Vanuit De Hoge Akker werken we wel veel samen met ouders en moedigen we het aan om de thema’s ook thuis door te trekken in de gesprekken met hun kind. Daarnaast mogen ze materialen van thuis meenemen. Maar bij bedrijven liggen waarschijnlijk nog heel veel kansen! Toch maar eens een plan voor maken.” ●

Blos cast

Onze eigen podcast met elke maand een gesprek met één of meerdere collega’s over onderwerpen die raken aan onze missie en de actualiteit.

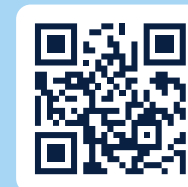
Net uit:

**Slimmer rekenen, rijker leren.
Het Blosse rekenlab**
Eva (servicebureau) en Emmy (De Vaart)

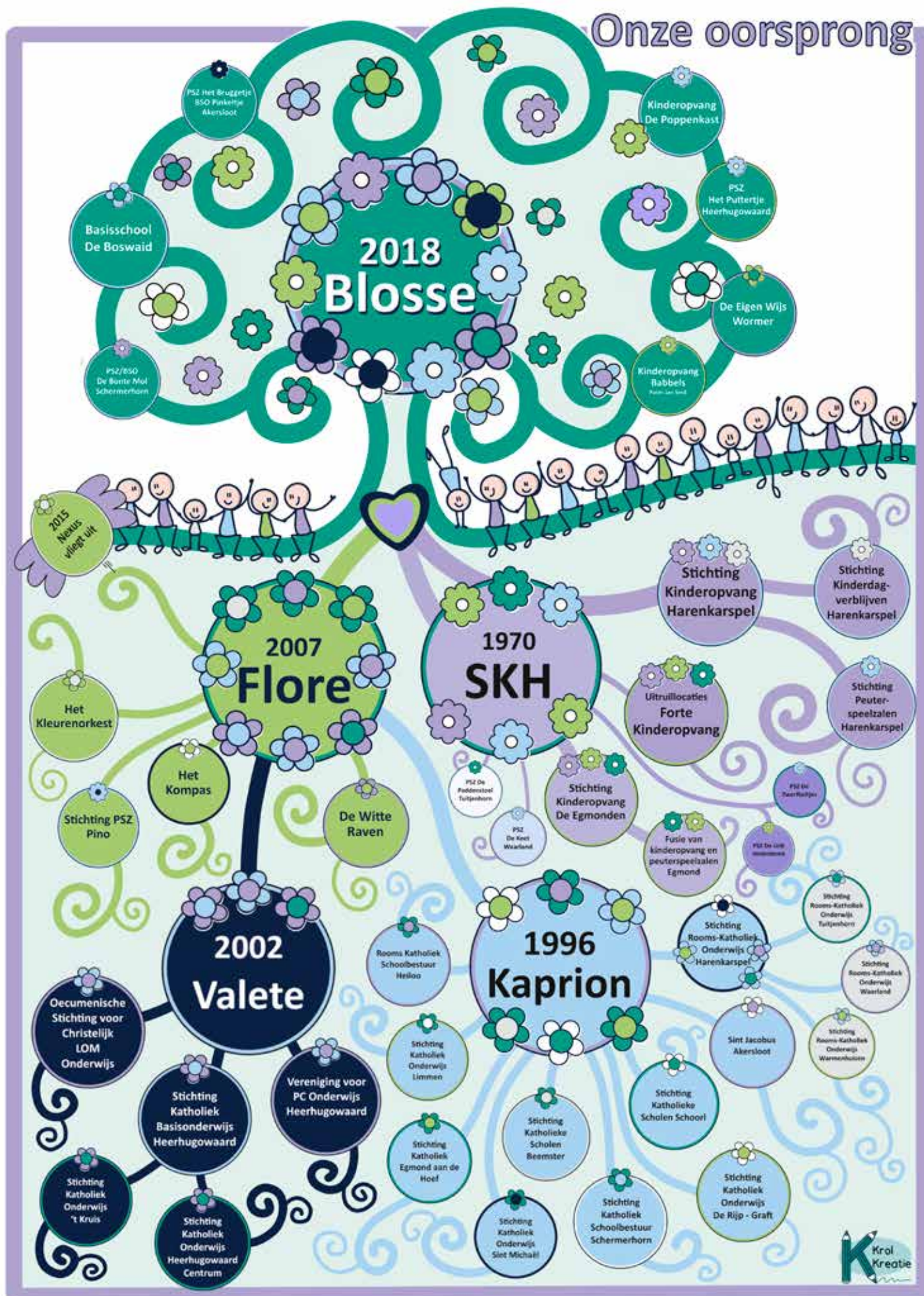
Binnenkort online:

Blosse in beweging
Vakdocenten bewegingsonderwijs Rob
(De Paperclip) en Merlijn (De Boomladder)

Luister ‘m hier!

Heb jij een onderwerp dat je graag zou willen bespreken in de Bloscast of waarover je zou willen horen? Laat het weten via redactie@blosse.nl!

Column onze oorsprong

Een systemische blik op de wortels van Blosse

Wat hebben een katholieke dorpsschool en een peuterspeelzaal uit de jaren '80 met Blosse van nu te maken? Meer dan je denkt. Wie Blosse vandaag ziet, ziet een kleurrijke organisatie waar opvang en onderwijs hand in hand gaan. Maar wie dieper kijkt, ontdekt een rijke stamboom vol verhalen. Vanuit systemisch perspectief is die oorsprong geen voetnoot, maar fundament. Want wat ooit was, werkt door in wat nu is.

Onze oudste wortels liggen bij scholen met een christelijke of katholieke grondslag. Daar werd gestreden voor bestaansrecht, voor bijzonder onderwijs, voor idealen. In 1917 werd dat recht verankerd in de grondwet – een mijlpaal, geboren uit politieke handclap. In ruil voor steun voor het algemeen mannenkiesrecht, steunden de liberalen en socialisten de onderwijsvoorstellen. Het was een andere tijd, maar die strijdlust, dat idealisme, leeft voort in Blosse. Niet in religieuze dogma's, maar in betrokkenheid, visie en lef.

Ook de opvang kent een eigen geschiedenis. Van kleinschalige peuterspeelzalen en gastouderopvang tot professionele kindcentra. Ooit was opvang vooral praktisch: een plek waar kinderen veilig waren terwijl ouders werkten. Nu is het een volwaardige pedago-

gische omgeving, waar kinderen spelend leren en groeien. De integratie met onderwijs is geen toevallige fusie, maar een logische stap in een gedeelde missie: kinderen begeleiden in hun ontwikkeling, van baby tot brugklasser. Systemisch kijken betekent: alles en iedereen hoort erbij. De pioniers, de rebellen, de gelovigen, de vernieuwers. De namen van onze kindcentra, de cultuur op locaties, de verhalen van collega's – ze dragen allemaal sporen van het verleden.

Voor ons – Jet en Yvette – is het systemisch kijken een manier om met respect en nieuwsgierigheid naar onze organisatie te kijken. We voelen ons verbonden met de geschiedenis, en zijn trots op wat daaruit is gegroeid. Met de Blosse-stamboom eren we onze oorsprong. Niet uit nostalgie, maar uit erkenning. Want wie zijn wortels kent, groeit met stevigheid én richting.

Jet Meelker
directeur
kindcentrum
Het Kleurenorkest

Yvette Kwast
coach, trainer
en schoolopleider
servicebureau

Geraakt en geïnspireerd

Na een inspirerende lezing of workshop kijk je soms net even anders naar je werk – dat gebeurde ook bij deze Blossse collega’s.

“Tricky Tijden van Jitske Kramer gaf me lef: het ongemak is niet de vijand, maar de ingang naar iets nieuws.”

Susanne Koster
Schoolleider io/IB'er
Campus Columbus

“Rene Kneyber onderscheidde in zijn lezing ‘Toetsing & brede onderwijskwaliteit’, voor ons de feiten van de fictie over toetsen. En dat was niet altijd wat we dachten te weten.”

Masja Meijer
Intern begeleider
Radboud

“Ik vond in de lezing ‘Tricky tijden’ van Jitske Kramer het woord liminaliteit treffend: Een cruciale, soms emotionele fase, het ‘ondertussen’. Je bent niet meer wie je was en nog niet wie je gaat worden. Juist in die tussentijd, in dat ongemakkelijke en onzekere, ontstaat de ruimte voor echte transformatie. Zo herkenbaar bij Blossse!”

Marieke Stam
Directeur
Reflector

“Dankzij Eva Bronsveld kijk ik met nieuwe ogen naar temperamentvolle kinderen. Haar workshop gaf me praktische handvatten én het vertrouwen om hun unieke kracht te zien en te benutten.”

Judith Komen
Leerkracht
De Nieuwe Draai

“De lezing ‘De weg naar inclusief onderwijs vraagt om een revolutie’ van Sofie Sergeant inspireerde me door haar visie op eigenaarschap en betekenisvol leren.”

Ester Biesboer
Onderwijs Ondersteuningsgroep (OOG)
Blosse

“De lezing ‘De domheid regeert’ van Sander Schimmelpenninck heeft me doen beseffen dat domheid zich soms gedraagt als een besmettelijk virus: het schakelt het vermogen tot zelfstandig denken uit. Laat je niet alleen leiden door je onderbuikgevoel, maar blijf altijd logisch en kritisch nadenken.”

Jaap Kostelijk - van Diepen
Directeur
De Kiem

“Ik ben bij de lezing van Sander Schimmelpenninck geweest; ‘De domheid regeert’. Waarom? Het leek mij een leuke lezing en was zeer interessant op bepaalde gebieden. Soms dacht ik ‘hmm, dat zie ik anders’, maar zeer genoten.”

Will Hofland
Conciërge
Familieschool

“Naast het vermakelijke, herkenbare en bizar opmerkelijke verhaal dat Daan Quakernaat in zijn lezing ‘Ga kathedralen bouwen’ vol enthousiasme gaf, vond ik veel parallellen tijdens mijn werk nu. Het opzetten van een voorziening voor hoogbegaafden/meerkunners op onze school hoeft niet allemaal in één keer goed bedacht te zijn.”

Astrid van Oostrom
Leerkracht Praktijkklass en Leer(k)UIL
De Kerkuil

“Wat me het meest raakte in de workshop ‘Over primaire reflexen en niet begrepen gedrag’ van Carla van Wensen was dat je met kleine bewegingen kinderen kunt helpen om rust in hun lijf te vinden – en dat maakt leren en groeien zoveel makkelijker.”

Judith Komen
Leerkracht
De Nieuwe Draai

“Ben Tiggelaar zette mij aan om gewoontes te doorbreken: maak een plan en kom in actie!”

Baukje de Vries
Leerkracht/gedragspecialist
Lourdes

“De E-learning ‘Maak kennis met de basis van de Reggio Approach’ heeft mij laten ontdekken hoe het ontdekken van dagelijkse attributen rust geeft aan je brein.”

Laura Schuurman
Pedagogisch professional
Pater Jan Smit

“Inclusie begint bij jezelf. In plaats van gefrustreerd te raken, kijk je naar wat je op jouw manier al kan bijdragen. Dat is wat ik heb opgestoken van de lezing ‘De weg naar inclusief onderwijs vraagt om eenrevolutie’ door Sofie Sergeant.”

Arissa Muskee
Pedagogisch professional
Verschillende locaties

“Leuk om via een film in de Blosse Bios iets te weten te komen over de oorsprong over het denken van Maria Montessori. In november ga ik naar Steven Pont, altijd weer interessant wat hij te vertellen heeft.”

Anneke Roubos-Luitjes
Pedagogisch professional
Campus Columbus

“Elke bijeenkomst van de training tot babyspecialist gegeven door Loïs was zo inspirerend, vol praktische en theoretische kennis dat ik aan haar lippen hing en wat mij betreft nog wel een paar uur had mogen doorgaan.”

Marion Moerland
Pedagogisch professional
De Nieuwe Draai

“De lezing van Jitske Kramer en het boek ‘Tricky Tijden’ geven mij hoop en richting bij de transformatie die wij gaan mee-maken bij de doorontwikkeling van Blosse in clusters.”

Wendy Putter
Directeur
De Vlindertuin

“Eva Bronsveld heeft mij geleerd hoe het is om een temperamentvol kind te zijn en hoe ik, als leerkracht, dit kind het beste kan begeleiden. Met als belangrijk uitgangspunt dat ook dit kind heel veel kwaliteiten heeft.”

Donna van der Kuip-Kooij
Leerkracht
Willibrord

“Ik ben geïnspireerd geraakt door de workshop ‘Interactief voorlezen: Introductie-en verwerkingsopdrachten’ die in de Blosse Academie werd aangeboden. Het was een workshop met heel veel voorbeelden en inspiratie, met als doel je enthousiast te maken om heel veel voor te lezen en dan met heel veel inspiratie fantasie er omheen. Als jij het zelf superleuk vindt, gaan de kinderen erin mee. Zelfs de baby’s al. Fijn met allemaal leuke enthousiaste cursisten.”

Mariska Groen
Pedagogisch professional
De Hoge Ven

Ook op zoek naar inspiratie? Kijk op de inspiratiekalender en in de Blosse Academie (KlasMastr)!

Mandy Loos
Leerkracht groep 7
en taalspecialist

Patrick van Erve
leerkracht groep 8 en bouw-
vertegenwoordiger 7/8

Hanneke Staarink
Intern begeleider
peuters en kleuters

Mirjam Wouda-Gramsma
Kwaliteitscoördinator

In één doorgaande lijn van peuter naar puber op de Familieschool

In één lijn werken aan kindontwikkeling, collectieve
verantwoordelijkheid en vakmanschap.

Opa's en oma's brengen hun kleinkinderen weg - en zaten er zelf vroeger ook in de schoolbanken. Leerkrachten die er lesgeven, leerden er vroeger zelf wat zij nu aan hun kinderen uitleggen. Dat is de Familieschool. Ruim honderd jaar historie, die doorleeft in delen van het gebouw én de mensen van alle leeftijden die er dagelijks komen, is voelbaar. En ontwikkeling staat er altijd centraal. Niet alleen voor de kinderen, maar ook voor het vakmanschap van het team en het kindcentrum als geheel.

"Als peuter komen ze bij ons binnen en als puber laten wij ze weer los", begint Hanneke Staarink, ib'er voor de peuters en kleuters, het gesprek.

"Wij hebben de taak om ze door die ontwikkeling te begeleiden. De peuters zitten in een apart lokaal, maar ze zijn meteen onderdeel van het kindcentrum. We werken onderling veel samen, zodat kinderen samen kunnen spelen en van elkaar leren. Peuters zitten in

dezelfde gang als de kleuters, dus voor hen is de stap naar de basisschool veel minder groot. En omdat we de kinderen al op zo'n jonge leeftijd leren kennen, kunnen we voorsorteren op eventuele extra begeleiding of zorg die nodig is vanaf de kleuterklas of groep 3." >

“Ons vakmanschap centraal stellen is het resultaat van een nieuwe manier van werken op de Familieschool.”

Het samenwerken werkt door in de hele Familieschool, legt kwaliteitscoördinator Mirjam Wouda-Gramsma uit. “Samenwerken” is - net als ‘gelijkwaardigheid’, ‘verantwoordelijkheid’ en ‘genieten’ - één van onze kernwaarden. Kinderen uit de bovenbouw lezen bijvoorbeeld samen met de kinderen uit groep 3. De oudsten pakken daarin de rol van mentor en maatje voor een jonger kind.”

Ontwikkelteams en koffiecolleges

Mandy Loos, taalspecialist en leerkracht van groep 7, vervolgt: “Ook binnen ons team ligt de focus op samenwerken en van elkaar leren. Sinds dit schooljaar werken we met vier ontwikkelteams in de vakgebieden taal, rekenen, gedrag en burgerschap. In die teams zitten specialisten van dat vakgebied, leerkrachten van de kleuter-, onder-, midden- en bovenbouw, een ib’er en een bouwvertegenwoordiger van elke bouw.”

“Met die ontwikkelteams organiseren we bijvoorbeeld koffiecolleges voor de rest van het team van de Familieschool”, vervolgt Patrick van Erve, leerkracht van groep 8

en bouwvertegenwoordiger van de bovenbouw. “Die colleges gaan over de ontwikkelingen in het vakgebied van het betreffende ontwikkelteam. Zo blijft iedereen die werkzaam is op de Familieschool op de hoogte van wat er speelt binnen die vier thema’s en de samenwerkingen tussen ons als leerkrachten, ib’ers, specialisten en bouwvertegenwoordigers. We inspireren elkaar, vertellen over systemen en methodes waar we mee werken of doen een activiteit die leerkrachten vervolgens ook met hun groepen kunnen doen.”

In drie fases naar vakmanschap

“Ons vakmanschap centraal stellen is het resultaat van een nieuwe manier van werken op de Familieschool”, legt Mirjam uit. “Het is een koers die we uitrollen in fases, gericht op het idee dat we allemaal een rol hebben in de gehele ontwikkeling van onze kinderen, van peuter tot puber - niet alleen voor de kinderen in onze eigen klas. We begeleiden ze collectief door hun hele schoolcarrière heen, niet alleen door het jaar dat we toevallig hun leerkracht of ib’er zijn. En we ontwikkelen onszelf

hiermee ook: we omarmen ons vakmanschap, dagen onszelf uit door doelen te stellen en leren van experts en elkaar.”

Patrick vertelt: “In de eerste fase hebben alle ib’ers en bouwvertegenwoordigers een coachingstraject gedaan bij Roel van As, waarin we hebben ingezoomd op de kernwaarden van de Familieschool en hoe wij daaraan bijdragen vanuit ons vakmanschap.”

“We hebben gekeken naar onze rol in het geheel”, vult Hanneke aan. “Hoe dragen wij in onze rol bij aan de ontwikkeling van ieder kind? Ib’ers focussen op wat de kinderen qua begeleiding (extra) nodig hebben, als bouwvertegenwoordiger houd je je bezig met overkoepelende processen en afspraken. Soms zit je vanuit je rol een beetje vast in een bepaalde situatie. We hebben geleerd om ons perspectief te vergroten, zodat we beter kunnen handelen. Hoe ondersteunen we hierin elkaar, hoe bespreken we de dingen die de een wel ziet en de ander niet?” “Want alles wat we zien en niet benoemen, staan we toe”, stelt

“We hebben geleerd om ons perspectief te vergroten, zodat we beter kunnen handelen.”

Patrick. “De dingen waar we naar streven in het kindcentrum, moeten breed gedragen worden. Iedereen draagt zijn of haar steentje bij en tijdens de coaching hebben we geleerd hoe we die verantwoordelijkheid pakken. Als een kind of collega iets doet dat niet strookt met onze waarden en/of afspraken, moeten we diegene erop aanspreken. Allemaal met het grotere doel voor ogen om professioneler samen te werken.”

In fase twee, waar we dit schooljaar in zitten, volgen de vakspecialisten een opleiding of versterken zij hun kennis en kunde op een andere manier. “We hebben twee taalspecialisten, twee rekenspecialisten en twee gedragsspecialisten”, vervolgt Mirjam. “Ook zetten we in op de verbinding tussen ib’ers en bouwvertegenwoordigers. Zij geven samen richting aan de ontwikkeling in de bouw, voeren periodiek overleg, ib’ers leggen klassenbezoeken af en beoordelen

samen of er ergens iets extra’s nodig is.”

De specialisten hopen tijdens de opleiding hun kennis te verbreden en leerkrachten te ondersteunen binnen hun ontwikkelteam. “Samen met de anderen uit het ontwikkelteam Taal nemen we bijvoorbeeld onze huidige methode onder de loep en bepalen we wat erin ontbreekt”, vertelt Mandy. “We schrijven een plan om dit aan te vullen en dat gaan we implementeren in de hele school. En als leerkrachten ergens tegenaan lopen binnen het taalonderwijs, zijn de specialisten de eerste vraagbaak.”

In de derde fase, als intern alles op rolletjes loopt, gaat de Familieschool kijken naar hoe zij ouders, de wijk (‘t Kruis) en bedrijven nog meer kunnen betrekken. “Dan focussen we ons op onderdeel worden van de community”, legt Mirjam uit. “Wat geven wij aan de gemeenschap en wat kan de ➤

gemeenschap teruggeven aan het kindcentrum? Maar daar zijn we nu nog niet, de focus ligt nog intern.”

Professionaliteit én plezier

“We zijn nu een tijdje onderweg en ik merk dat we de inzichten die we hebben gehad langzaam maar zeker uitrollen in de school”, aldus Hanneke. “We weten bij wie we terecht kunnen met elke vraag. De motivatie is hoog en we omarmen steeds meer het gedachtegoed dat we als team verantwoordelijk zijn voor alle kinderen op de Familieschool - niet alleen voor het leerjaar

waarin we werken. Het preventief werken en op tijd signaleren van behoeften bij kinderen gaat goed. De soepele, doorgaande lijn waar we naar streven wordt steeds beter zichtbaar.”

“We zijn goed op weg met de zorgstructuur”, vult Mirjam aan. “We hadden eerst slechts op drie dagen een ib’er beschikbaar. Nu hebben we vier ib’ers die samen vijf dagen werken, en ik ben er als kwaliteitscoördinator ook nog eens drie dagen. Dankzij deze capaciteit zijn we preventief aan het werk en kunnen we direct overgaan op

“Deze nieuwe structuur ondersteunt de cultuur van de school”

interventie in plaats van achteraf brandjes blussen. Op het gebied van inhoudelijke zorg is nu al een groot verschil zichtbaar en de ambitie is dat het straks staat als een huis.”

“Deze nieuwe structuur ondersteunt de cultuur van de school”, stelt Patrick. “Het is overzichtelijker, duidelijker en we bouwen samen aan de lerende organisatie die we willen zijn.”

“Het is inspirerend om op deze manier samen te werken”, besluit Mandy. “We hebben meer interne expertise tot onze beschikking en gaan professioneler om met ons vakmanschap, elkaar en de kinderen. Dat vergroot het plezier, wat ook een hele belangrijke kernwaarde is op onze school; samen genieten.” ●

Column

Van ongemak naar trots

Soms groeit iets de verkeerde kant op. Dat gold bijvoorbeeld voor De Boomladder. Een kindcentrum met een rijke historie – maar ook met de reputatie dat het allemaal “niet zo lekker liep”. Intern bij Blossy werd er wel eens over gemompeld, en zelfs ouders en externen hadden hun oordeel klaar. Of dit wel of niet terecht was doet er nu niet toe. Waar het omslagpunt lag wel.

Sinds augustus vorig jaar mogen wij, Roxanne Blokker en Nicola van der Stoop, samen de leiding nemen. Roxanne vier dagen, ik (Nicola) twee – de andere twee dagen ben ik directeur van de Regenboog, de nieuwkomersschool van Dijk en Waard. We troffen een team dat al veel had meegemaakt. Wisselingen van directeuren, collega’s, koers... en dat voel je. Onrust maakt kwetsbaar. En zonder veiligheid en vertrouwen kan niemand groeien.

Dus begonnen we bij het begin: eerlijk zijn. Over wat we zagen, wat we voelden en wat we wilden. In onze eerste bijeenkomst zeiden we het hardop: “Aan het eind van dit schooljaar willen we dat onze kinderen

én hun ouders trots zeggen dat ze bij de Boomladder horen – en dat collega’s zeggen: dáár wil je werken.”

Die ambitie ontstond na een pijnlijk eerlijk kinderstemmetje: “Iedereen op de voetbal zegt dat de Boomladder een slechte school is. En mijn moeder zegt dat ook.” Dat raakte ons allemaal. Maar het werd ook ons keerpunt. Anderhalf jaar later? De Boomladder bruist. Van vertrouwen, verbondenheid en trots. Dit team is vakkundig en heeft veerkracht getoond, positiviteit, en lef. Samen hebben ze het omgebogen – van ongemak naar trots.

En wij? Wij zijn vooral ongelooflijk dankbaar voor het vertrouwen dat we dit samen mochten doen.

Roxanne Blokker en
Nicola van der Stoop
Directie
De Boomladder

Eerste helft 2026

Inspiratiekalender

29
 januari

Lezing
De wondere wereld van AI
 - door Jon Ruigrok

19.30 - 21.00 uur

18
 februari

Lezing
Kiezen voor het jonge kind
 - door Helma Brouwers

19.30 - 21.00 uur

4
 februari

Lezing
Misschien moet je iets lager mikken
 - door Milio van de Kamp

19.30 - 21.00 uur

26
 maart

Lezing
Knap Lastig!? Positief omgaan met lastig gedrag (2-8 jaar)
 - door Joyce Blauwhoff

19.30 - 21.00 uur

17
 februari

Workshop
Over hoe je kunt innoveren met je team op een duurzame manier
 - door Jaïke Berkhout en Amber Ligthart

18.00 - 20.00 uur

26
 mei

Masterclass
Van 'ik' naar 'we'. Op weg naar een cultuur van hoge verwachtingen
 - door Iliass El Hadioui

15.30 - 17.00 uur

Lezing bijwonen?
 Scan de QR-code voor meer informatie en aanmelden.

Doorlopend: elke maand een kampvuorgesprek met een afvaardiging van locaties en het College van Bestuur.

Zet ook in je agenda:

- Blosse Beleving**
 17 maart 2026
 Wil jij ontdekken of werken in de opvang of onderwijs (op een andere locatie) iets voor jou kan zijn? Kom langs op onze Blosse Beleving!
 - Groet en ontmoet**
 26 maart 2026
 Bijeenkomst voor nieuwe collega's
 - Egmond Kwart Marathon**
 Zondag 11 januari 2026
 - Groet uit Schoorl Run**
 Zondag 8 februari 2026
- Blosse Medewerkers Volleybaltoernooi**
 Zaterdag 7 maart 2026
 - Heerhugowaard City Run**
 Vrijdag 3 april 2026
 - Maalwaterrun**
 Zondag 12 april 2026
 - Kids Expeditie 2025 - 2026**
 13 januari, 21 april en 16 juni 2026
 - Ouderexpeditie 2025 - 2026**
 11 maart en 10 juni 2026

Ontdek onze Labs

In onze labs werken collega's samen aan nieuwe inzichten en ideeën die het onderwijs en de opvang elke dag een beetje beter maken.

Ontdek hoe collega's van verschillende locaties elkaar inspireren, kennis delen en samen de kwaliteit bij Blosse versterken.

Wist je bijvoorbeeld al dat het Taallab naar Dublin reisde en dat er ondertussen een gloednieuw Babylab van start is gegaan?

Karlijn Gooijer - Sint Jan

“Werken op een babygroep is veel meer dan neuzen poetsen.”

“In de kinderopvang hebben pedagogisch professionals een belangrijke, signalerende functie”, stelt Karlijn Gooijer, werkzaam op een baby- en dreumesgroep bij kindcentrum Sint Jan. “Voor de verdieping in ons vak is het babylab enorm waardevol.”

“Werken op een babygroep is veel meer dan neuzen poetsen. We zien wat de kinderen nodig hebben voor een gezonde ontwikkeling en staan de vaak kersverse ouders te woord met advies. Als een kind bepaald gedrag vertoont en wij weten dat het bij de betreffende ontwikkelingsfase hoort, stellen wij de ouders gerust. Zodra het gedrag van een kind wél afwijkend is, volgen we een stappenplan en roepen wij, wanneer nodig, op pedagogisch vlak hulp in van coaches binnen Blossse.”

“Om in te schatten wanneer wij aan de bel moeten trekken, is het belangrijk om te blijven leren binnen ons vak - zeker in een wereld die zo snel verandert. Dát is de professionaliteit die mijn collega's en ik uit het babylab halen. De eerste bijeenkomst ging over de basis die tijdens de zwangerschap en bevalling al wordt gelegd voor ieder kind. Daarom vragen wij bij een intake-gesprek altijd of de moeder een fijne zwangerschap en bevalling heeft gehad. Als er iets opvallends gebeurd is, valt het gedrag van dit kind sneller op zijn plek.”

“We merken dat we onbewust al op de juiste manier handelen, maar willen ons ontwikkelen van onbewust bekwaam naar bewust bekwaam. Het babylab draagt hieraan bij omdat er experts komen spreken en we kunnen sparren met collega's van andere Blossse-locaties.”

Josine Feld - Kindcentrum Lourdes

“Je ziet ze glunderen als rekenen wél lukt nadat je het tastbaar maakt.”

“Het Rekenlab zorgt ervoor dat we op de hoogte blijven van wat er leeft in het vakgebied”, vertelt Josine Feld, leerkracht in groep 3/4 en rekencoördinator bij Kindcentrum Lourdes. “Het houdt onze kennis up-to-date en we buigen ons over creatieve ideeën om het rekenonderwijs beter en leuker te maken.”

Het Rekenlab is een periodieke bijeenkomst van rekencoördinatoren, IB'ers en geïnteresseerden. “We dragen de onderwerpen en ideeën voor externe sprekers aan”, vertelt Josine. “Ook gaan we als groep in gesprek. Samen hebben we flink wat kennis in huis, dus we leren veel van elkaar. We delen tips en brainstormen over hoe we uitdagingen kunnen aanpakken. Je gaat dan creatief nadenken over hoe het óók kan, in plaats van dat je je eigen ding doet op de automatische piloot.”

Als kinderen vastlopen met rekenen is het essentieel om daar aandacht aan te besteden tot het beter gaat, vindt Josine. “Waar is het kind afgehaakt? Waar zit de basiskennis nog niet goed? Als je het hiaat aanpakt, kunnen kinderen hun plezier in rekenen (terug)vinden. Vaak helpt het om er een rekenrekje, geld of een klok bij te pakken en het tastbaar te maken. Je ziet ze gewoon glunderen als het dan wél lukt.”

Maar ook de kinderen die voorlopen verdienen extra aandacht. “Als zij op een gemiddeld niveau moeten rekenen, komt het voor dat zij ‘uitchecken’. Geef die kinderen oefeningen op hun eigen niveau om ze te blijven prikkelen - voor hen is het belangrijk om te leren leren.”

“

Anouk Munster, De Vaart

“Samen hetzelfde boek lezen draagt bij aan het groepsgevoel en de leesmotivatie.”

“Het Taallab houdt ons geprikkeld en enthousiast over ons vak”, vertelt Anouk Munster, leerkracht van groep 4 en taalspecialist op De Vaart. “Als je alleen op je eigen kindcentrum blijft, creëer je een blinde vlek. In het Taallab komen we daarvan los, bespreken we waar we tegenaan lopen en hoe we dit oplossen. Die uitwisseling leidt tot nieuwe inzichten.”

“We sparren in het Taallab vaak over leesbevordering. We bespreken hoe we werken met rijke teksten, wat bijdraagt aan het leesplezier van kinderen. Als je kijkt naar de methodes van begrijpend lezen, verbaast het ons niet dat het leesniveau en de motivatie van kinderen laag zijn; die teksten zijn vaak totaal niet authentiek. En dat terwijl het in de jeugdliteratuur barst van de prachtige teksten waarmee je het leesonderwijs op een leuke manier kunt vormgeven.”

Met een paar Blossse-collega's uit het Taallab reisde Anouk in maart 2025 naar Dublin. “Daar is lezen echt onderdeel is van de cultuur. In de groepen lezen ze vaak samen hetzelfde boek. Daar zijn we op De Vaart inmiddels ook mee begonnen. In de herfst lazen we het toneelleesboek Een huis vol moppen. Zo oefenen we met intonatie, maar ook met begrijpend lezen (want: wat is de grap nu eigenlijk?).

Samen hetzelfde boek lezen draagt bij aan het groepsgevoel en omdat we voor-, koor- en doorlezen afwisselen, kan iedereen meedoen. Kinderen die bij het ‘stillezen’ blijven hangen in het bladeren, lezen een verhaal nu wel van het begin tot het einde. Dat heeft een positief effect op de leesmotivatie.”

“

Hellen Vis, Campus Columbus

“Het is belangrijk dat hoogbegaafde kinderen leren hoe hun brein werkt.”

“Het doel van het HB-lab is om de begeleiding van hoogbegaafde kinderen binnen Blossse te versterken, door tijdens de bijeenkomsten kennis, tips en best practices uit te wisselen”, vertelt Hellen Vis, HB-coach bij Campus Columbus. “Het HB-lab creëert een Blossse-breed netwerk van mensen met een passie voor deze doelgroep.”

“Samen met Winanda Maljaars van De Zonnewijzer organiseer ik dit schooljaar vijf sessies van het HB-lab. Ik hou ervan om mijn kennis te delen, collega's te coachen en nieuwe inzichten te krijgen”, vervolgt Hellen. “Tijdens de eerste bijeenkomst kwam er een externe expert vertellen en bij de tweede zijn we uitgebreid ingegaan op hoe je hoogbegaafdheid signaleert en welke stappen er daarna volgen. Ik hoop dat collega's er inspiratie en handvatten uit halen om

het HB-onderwijs op hun kindcentrum vorm te geven.” “Het is belangrijk om hoogbegaafde kinderen extra te begeleiden. In onze plusklas leren zij onder andere hoe hun brein werkt”, legt Hellen uit. “Ze ontdekken hoe het is om in de leerkuil te zitten en dat dit het moment is dat je - als je doorzet - écht tot leren komt. Ook het contact met peers is essentieel: dit geeft hun het gevoel van erkenning en verbondenheid. Als we ze dit niet bieden, kunnen deze kinderen later mentale problemen krijgen.”

“De kinderen die ik begeleid, vinden de plusklassen over het algemeen heel leuk,” besluit Hellen. “Met name de kleuters vragen meteen na het weekend of het al woensdag is. Het is voor hen echt een moment in de week waar zij naar uitkijken.”

Huisvesting binnen Blossse staat als een huis

Van lekkages verhelpen tot strategische nieuwbouwplannen: het team Huisvesting zorgt dat alle Blossse-locaties letterlijk en figuurlijk stevig staan – duurzaam, professioneel en met oog voor werkplezier.

Van een plank ophangen in een lokaal tot alle Blossse-locaties verduurzamen op het gebied van klimaat en afvalverwerking; het valt, net als nog 1001 andere dingen, onder de interne afdeling Huisvesting. Medewerker technische dienst René Bijl, coördinator facilitaire zaken Marlene Haaijman en hoofd huisvesting Wilfried Brussee, vertellen hoe hun team opereert.

“Elke dag is anders”, trapt René af. “In de technische dienst werken we met een meldingenlijst, die onze planning bepaalt op basis van prioriteiten en wensen. De ene dag sta ik een lekkage te verhelpen of een deurpost te repareren na een inbraak, de dag erna bouw ik bijvoorbeeld een houten speelhuisje in een klaslokaal. Dit heb ik laatst mogen doen bij de Komeet en toen ik mijn gereedschap had opgeruimd, gingen de kinderen er meteen in spelen. Dat is ontzettend leuk om te zien.”

“Bij facilitaire zaken houd ik mij bezig met (ver)huurcontracten, de schoonmaak en afvalverwerking op alle locaties, de groenvoorzieningen, het wagenpark en de

inkoop”, vertelt Marlene. “Recentelijk hebben we voor de schoonmaak via een Europese aanbesteding een externe partij gecontracteerd. Dat loopt nu, maar het moet hier en daar bijgestuurd worden. Op het gebied van afval willen we verder verduurzamen. Een aantal locaties zamelt al gescheiden in en dat proces ondersteunen wij nu ook voor Blossse-locaties waar het nog in de kinderschoenen staat. Het verschilt per kindcentrum onder welke gemeente zij vallen, dus dat is een zoekwerkje waar ik ze graag bij help.”

“Een ander voorbeeld van een project binnen mijn takenpakket is dat de gemeente Dijk & Waard onlangs heeft aangekondigd dat een straal rondom de Middenwaard vergunninggebied wordt qua parkeren”, vervolgt Marlene. “Daar staat de Blossse-locatie De Boomladder, dus dat betekent dat medewerkers en ouders ook een vergunning moeten hebben. Naast het aanschaffen van de vergunningen voor medewerkers ben ik samen met de directeur van het kindcentrum in gesprek met de gemeente om te kijken hoe we dit moeten regelen voor ouders die hun kind komen ophalen en langer dan een paar minuten hun auto moeten parkeren.”

Wilfried werkt inmiddels vier jaar bij Blossse en heeft het team mede mogen opbouwen. “Hiervoor werkte

ik in ‘de schoen’ op de Zuidas in Amsterdam, maar ik wilde overstappen naar een maatschappelijke omgeving waarin ik een verschil kan maken voor mensen. Nu werk ik voor tienduizend kinderen in plaats van dertig partners van een advocatenkantoor – en dat geeft veel meer voldoening.”

Geoliede machine

“Blosse is een fijne organisatie waar ruimte is om fouten te maken en te bouwen aan iets groters”, vervolgt Wilfried. “Team Huisvesting is de afgelopen jaren meegegroeid met de koers van Blossse en dat geeft een gevoel van professionaliteit. We zijn een geoliede machine en daar zijn we trots op. Voor ons is het belangrijk dat alle medewerkers van Blossse een prettige werkomgeving hebben binnen de mogelijkheden van het gebouw. Dat draagt bij aan het werkplezier en daarmee ook aan de kwaliteit van opvang en onderwijs. Het mooie is dat we met ons eigen serviceteam optimaal kunnen inspelen op de behoeften van de kindcentra en Blossse als geheel.”

“Het zorgt er ook voor dat we preventief kunnen werken”, vult René aan. “Als ik op het dak sta om een lekkage te verhelpen, kijk ik ook meteen hoe het met de andere dakpannen en dakgoten gesteld is. Ik maak een inschatting hoe we lekkage in het vervolg kunnen ➤

voorkomen en wanneer ik terug moet naar die locatie om overtollig blad te verwijderen. We kunnen ook inschatten wanneer een klimaatsysteem onderhoud nodig heeft, zodat we kunnen voorkomen in plaats van genezen.”

Wensen vervullen en overlast beperken

Het is soms een uitdaging voor team Huisvesting om alle klussen in te plannen. “Er zijn grote projecten en investeringswensen - zoals een nieuw gebouw of een speelplein - maar ook onderhoudstaken aan het schilderwerk, tuinen en plantsoenen, dakbedekking en klimaatsystemen”, licht Wilfried toe. “Deze taken categoriseren we in een lijst en dit overleggen we met het College van Bestuur. Samen bepalen we wat we wanneer oppakken en zo maken we de planning. Uiteraard komen er soms prio’s tussendoor. En ja, dan moet de wens van een andere locatie iets langer wachten”, geeft Wilfried toe.

“Dit is soms lastig, omdat we er voor iedereen willen zijn” vult René aan. “Wij doen ons uiterste best om ieders wensen te vervullen en als we uitleggen dat we klussen moeten categoriseren op verschillende factoren en dat urgentie ook meespeelt, snappen ze dat het niet altijd gaat zoals gepland. Onze opdracht is om in verbinding te blijven met dertig locaties en zeventig leidinggevend en te zorgen dat iedereen gehoord en geholpen wordt.”

Een goed moment vinden voor een klus kan ook spannend zijn. “We willen zo min mogelijk overlast veroorzaken op de kindcentra, maar het werk moet wél gedaan worden”, vervolgt René. “We komen iets

oplossen of creëren, maar het moet niet ten koste gaan van de het reilen en zeilen van die dag. Gelukkig kent iedereen ons inmiddels wel - en ze weten dat we welwillend zijn om waar mogelijk de overlast te beperken. Zo hebben we bijvoorbeeld een loods in de straat bij het servicebureau, waar we projecten kunnen voorbereiden - zoals alvast dingen op maat zagen. Zo kunnen we de klus op de locaties sneller en makkelijker uitvoeren.”

Strategische toekomstvisie

“We zijn niet alleen bezig met klussen die op de korte termijn een wens vervullen of een probleem oplossen. Samen met het CvB en het kernteam buigen we ons ook over strategische projecten binnen Blosse op het gebied van nieuwbouw, inclusie en verschillende onderwijsvormen. Hierin is de medewerking van gemeenten ook essentieel, en we hebben binnen Blosse te maken met vijf verschillende gemeenten. Daarom moeten we lef hebben en af en toe een beetje brutaal zijn en strijden voor het belang van onze kinderen. De Vaart krijgt een nieuw gebouw die ook een functie krijgt als buurthuis, om de verbinding tussen de school en de wijk op te zoeken.”

Ook op facilitair gebied denkt de afdeling Huisvesting toekomstgericht na. “Er is behoefte aan een gecoördineerde manier van inkopen voor alle Blosse-locaties”, vertelt Marlene. Denk aan het begeleiden van de verplichte aanbestedingen die we moeten doen voor contracten die aflopen of de aankoop van bijvoorbeeld meubilair. Daarnaast ga ik onderzoeken of er zaken zijn die we beter Blosse-breed kunnen inkopen om de locaties te ontlasten en de kosten te reduceren.” “Kortom: het is belangrijk dat onze afdeling meedenkt in strategische plannen van Blosse”, besluit Wilfried. “De manier van werken van de afdeling Huisvesting sluit dan naadloos aan op de toekomstvisie van de organisatie.” ●

Schuurpapier

De kunst van het weglaten

In januari 2026 word ik zevenenzestig. Bijna 45 jaar lang werkte ik, bijna altijd met een glimlach, in het onderwijs. Een prachtig vak, dat ik koester. Werken met kinderen is betekenisvol, ik weet zeker dat veel collega’s zowel in opvang als onderwijs dat beamen. Daarnaast ben ik ook alweer zeven jaar actief in een totaal andere wereld: een groothandel in groente en fruit. Twee dagen per week werk ik samen met in- en verkopers, chauffeurs en verladers. De verse producten gaan heel Europa in. Ik ben verantwoordelijk voor personeel en voel verder de vrijheid om me overal mee te bemoeien.

Het contrast met onderwijs en opvang blijft me fascineren. Ook in de AGF-sector bestaan protocollen, streng zelfs: voedselveiligheid is geen vrijblijvendheid. Maar er is een cruciaal verschil: Nuchterheid overheerst. Men durft van het protocol af te wijken als het gezonde verstand dat vraagt. Vertrouwen in collega’s staat boven vinklijstjes. Met vertrouwen in collega’s wordt het gezonde verstand gekoesterd.

In onderwijs en opvang is dat vaak omgekeerd. De stapel protocollen groeit en met die stapel groeit ook de afstand tot de essentie: het kind, het leren, de ontwikkeling, de relatie.

“Het contrast tussen bedrijfsleven en onze sector blijft me fascineren.”

Hein Stork, een schilder die ik bewonder en wiens werk ik verzamel, legt in zijn boek ‘Landschappen’ uit dat

“De stapel protocollen groeit en met die stapel groeit ook de afstand tot de essentie.”

het in zijn werk draait om de kunst van het weglaten: ballast verwijderen om de kern zichtbaar te maken. Het zorgt voor focus op de essentie. Ik herken dat en wens dat ook de sector van kindontwikkeling toe. Ook Daan Quakernaat zei het eerder al treffend toen hij bij Blosse was: “Neem zelf verantwoordelijkheid, durf fouten te maken en accepteer tegenslagen. Ga experimenteren, proberen, durven, dromen en bouwen. Wat we nodig hebben is vertrouwen”.

Is dat eng? Soms best wel. Schuurt dit? Best wel. Moeten we dit gaan doen? Zeker wel!

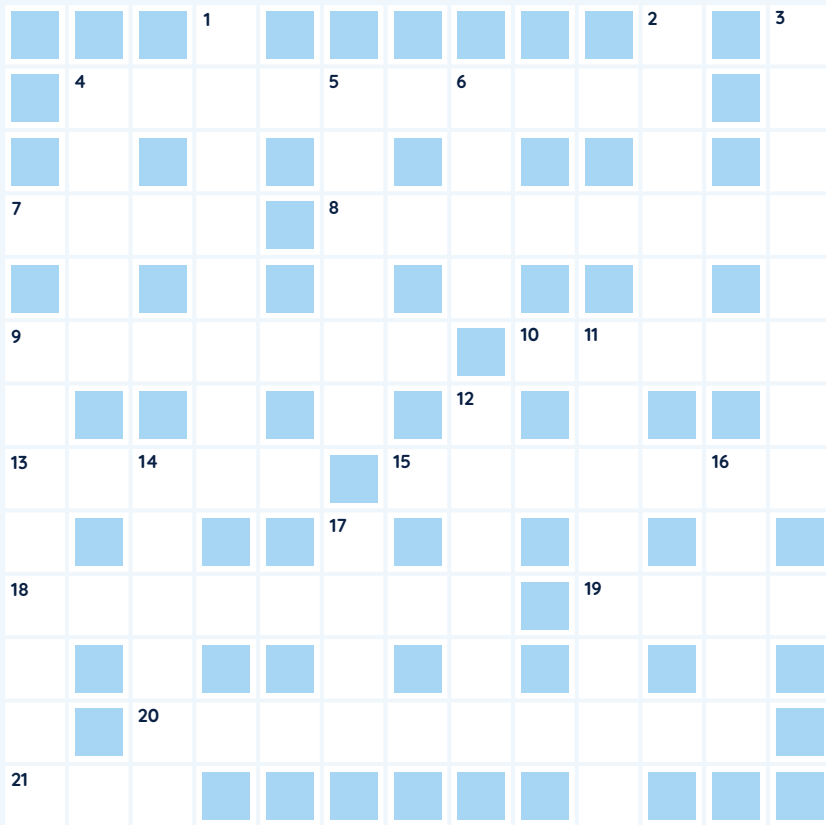
René Venneker
Directeur
De Bonte Mol

Ontcijfer het Cryptogram

Breng de letters uit de genummerde vakjes over naar de gelijkgenummerde vakjes van de oplossingsbalk. Hierin lees je dan de oplossing.

Horizontaal
2 Hier is het best zonder 't oudje te stellen. (3) 4 Soort gevechtshelm. (10) 7 Bel hard. (4) 8 Dakloos. (8) 9 Spreekt het visje. (7) 10 U staat op de kiek met die kleine. (5) 13 Beslagen wapen. (5) 15 Coureurs op de loop. (7) 18 Ma kwam achter pa aan. (8) 19 Soort slag. (4) 20 Getapte vogel. (10) 21 Dat ziet men snel in Belgrado. (3).

Verticaal
1 Deze grondstof leek anders de OR ideaal. (8) 2 Haal de limiet! (6) 3 Mooie waterdruppels. (8) 4 Men raadt u 's aan een stoombad te nemen! (5) 5 Wenst u een tasje? (6) 6 Als getuige betrapt. (4) 9 Duur apparaat. (8) 11 Artistiek lokmiddel. (8) 12 Enorm smerig. (6) 14 Dat is pas echt. (6) 16 De paren sloegen aan het verzamelen. (5) 17 Hoeveelheid drank. (4).

13 21 6 10 17 18 3

Rondvraag Vraag het de Blosseraad

Rondvraag

Vraag:
Ik hoor steeds vaker de term Teamgerichte Arbeidsorganisatie (TAO) voorbijkomen. Wat heeft de Blosseraad precies besloten over de invoering van TAO binnen Blossse, en hoe kijken jullie aan tegen dit proces?

Antwoord:
In juni 2025 heeft het College van Bestuur (CvB) de Blosseraad gevraagd in te stemmen met het inrichten van Blossse volgens de principes van Teamgerichte Arbeidsorganisatie (TAO). Tijdens die vergadering bleken er nog veel vragen te zijn over wat TAO precies betekent en welke gevolgen het heeft voor medewerkers. Daarom heeft de Blosseraad het besluit uitgesteld en eerst extra informatie verzameld, zowel via het CvB als via gesprekken binnen de achterban.

Op basis van die informatie hebben we een beter beeld gekregen van TAO als werkwijze, maar ook vastgesteld dat de invoering nog in een pril stadium verkeert. De concrete invulling is nog niet uitgewerkt. Dat maakt het lastig om concreet instemming te geven.

Volgens de Wet op de Medezeggenschap is er nu sprake van een adviestraject, geen instemmings-traject. De Blosseraad heeft het CvB een positief advies gegeven om met TAO verder te gaan, onder enkele voorwaarden: heldere communicatie richting alle medewerkers, regelmatige evaluaties met concrete doelen, en actieve betrokkenheid van de Blosseraad bij die evaluaties. Zodra het proces verder concreet wordt, zal de Blosseraad opnieuw formeel positie innemen. Zo willen we bijdragen aan een zorgvuldige en gedragen invoering van TAO binnen Blossse.

Meer weten? Je bent altijd welkom een keer een vergadering bij te wonen. Kijk op www.blosse.nl/organisatie/blosseraad

Miriam Vieveen, Roel Bleijswijk, Dick Bulthuis en Miranda Seton
Dagelijks bestuur Blosseraad

** In de Blosseraad zijn de Gemeenschappelijke Medezeggenschapsraad, de Ondernemingsraad en Centrale Cliëntenraad vertegenwoordigd.*

Nawoord

Met frisse blik(ken)toezicht houden

Lid van de Raad van Toezicht ben je maximaal acht jaar - in twee termijnen van vier jaar. De afgelopen tijd zijn er drie nieuwe leden toegetreden tot de RvT van Blossse. Hoe vinden we de balans tussen werken volgens de koers en cultuur van Blossse en ruimte geven aan frisse blikken van nieuwe leden?

Dit is een mooie en interessante uitdaging. Tijdens de selectieprocedure is er goed gelet op hoe de kandidaten in het leven staan en hoe zij naar opvang en onderwijs kijken. Wij zijn ervan overtuigd dat we met Jeanne Aanhane, Paul-David Boersen en Wendy Wesselingh drie nieuwe leden hebben gevonden die de manier van werken binnen Blossse begrijpen en omarmen.

Binnen de Raad zijn we geïnteresseerd in elkaars mening en zorgen we dat iedereen aan het woord komt. Dit moedigt nieuwe leden aan hun perspectieven en ideeën te delen en verrijkt onze cultuur. Wij krijgen van hen terug dat zij de transparantie en openheid binnen

Blosse bewonderen, warm zijn onthaald in de raad en het waarderen dat er ruimte is voor persoonlijke ontwikkeling in de vorm van trainingen en cursussen.

Wat uniek is binnen Blossse ten opzichte van andere organisaties is de manier van samenwerken met het College van Bestuur. Wij zijn een belangrijke, kritische sparringpartner voor Remco en Jeanette - we voeren inhoudelijke discussies en dragen op die manier bij aan de besluitvorming. Zij staan allebei open voor feedback van de raad en nemen dat ter harte. Deze soepele samenwerking komt uiteindelijk de kwaliteit van kindontwikkeling binnen Blossse ten goede.

Met drie nieuwe leden beginnen we aan een nieuwe periode waarin er interessante gebeurtenissen plaatsvinden - waarover je hebt kunnen lezen in deze Blossy. De Raad van Toezicht is er klaar voor.

Namens de Raad van Toezicht
Johanne Hendriks, Miriam Ruigrok en Jeanne Aanhane

Colofon

Blosse
 Wij inspireren kinderen om tot brede ontwikkeling te komen - als mens, in verbinding met anderen en de wereld. Blossse ondersteunt hen door middel van het bijbrengen van kennis en vaardigheden. Onze 1.300 professionals zetten zich dagelijks in voor deze 10.000 kinderen van 0 tot 13 jaar op 30 locaties binnen een straal van 20 kilometer rondom Heerhugowaard. Zij worden daarbij ondersteund door de diensten van het servicebureau.

Redactie
 Brigitte Wisker
 Mieke Dorrestein
 Jeanette de Jong
 Remco Prast
 Bart Verbiest
 Annette van Assem

Teksten
 Robin Pusch, Robin Tikt

Fotografie
 Nina van Vliet

Illustratie
 Jeannet van der Krol, Krol Creatie

Puzzel
 ©Denksport

Vormgeving en opmaak
 Raadhuis.com

Druk
 Drukkerij Springeruit, Schoorl

Verspreiding
 ProBezorgt, Schagen

De omslag is gedrukt op 250 grams Premium Offset
 Binnenwerk 120 grams Soporset Premum Offset FSC
 Gecertificeerd papier uit verantwoord beheerde bossen.

Oplossing Cryptogram

			A						B		S
S	L	A	G	H	O	E	D	J	E		P
A		R		O		R			R		E
L	U	I	D		O	N	B	E	D	E	K
N		O		P		I	J		I		T
T	A	A	L	T	J	E		U	K	I	E
I	J		I		E		V		U		R
D	E	G	E	N		R	E	N	N	E	R
M		E			M		T		S		A
E	C	H	T	P	A	A	R		T	Y	P
T		U			T		S		A		E
E		W	A	T	E	R	K	R	A	A	N
R	A	D							S		

D R E U M E S

Lees meer over de strategie van Blossse op het Blossseveld.

Reageren op deze Blossy?
 Mail naar redactie@blosse.nl

Blosse
 Postbus 271
 1700 AG Heerhugowaard

Bezoekadres servicebureau
 W.M Dudokweg 47
 1703 DA Heerhugowaard
 T 072 - 56 60 200

blosse.nl
werkenbijblosse.nl

Blossy gelezen?

Geef 'm een tweede leven!

Deel jouw creatieve 'Blossy-plek'!
Maak een foto van de plek waar jij je
Blossy achterlaat en deel 'm op Teams
of social media met #BlossyOpReis.
Wie weet zie je jouw exemplaar terug
op een onverwachte plek!
Want goede inspiratie...
die geef je door.

Volg ons op

Blosse